

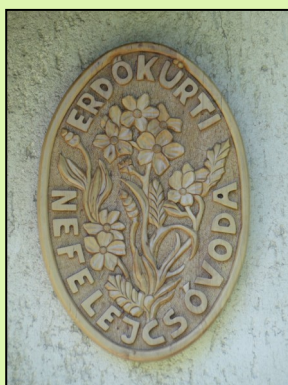

Erdőkürt község Önkormányzatának
tájékoztató kiadványa
Alapította: Vadovics János

2017. III. szám (szeptember 26.)

Egy névtábla születése

Az erdőkürti óvoda 2013-ban vette fel az Erdőkürti Nefelejcs Óvoda nevet, miután az óvoda és az iskola különvált. Ekkor az óvoda vezetője Máté Ágnes, Ági óvó néni volt. Ági óvó néni kedvenc virága a nefelejcs volt, így esett a választás erre a névre. Abból az alkalomból, hogy az óvoda 2016-ban ünnepelte fennállásának 40. évfordulóját, méltó módon szerettünk volna tisztelni az elmúlt évek előtt, ezért gondoltam, hogy egy névtábla kellő megkoronázása az ünnepnek.

Első lépésként megszületett az elképzelés, hogy mit is ábrázoljon a tábla. A névtábla középpontjában egy csokor nefelejcs látható, melyet az intézmény neve ölel körül. A vázlat alapján Osztroluczky Edit felrajzolta az általunk megálmodott képet. Az ötlet megszületését követően Magyar Mihály erdőtarcasai lakos felajánlotta a segítségét. Így nagy örömünkre önzetlenül kifaragta a névtáblát, felavatására májusban került sor, ennek alkalmából a gyerekekkel közösen ünnepeltünk.

A nagy napot megelőzően, május 25-én meghallgattunk a Kölyökutca zenekar jóvoltából egy hangulatos zenei előadást, amelybe a gyerekeket többször is bevonták. Május 26-án az óvodában játékos programokkal folytatódott az ünneplés. Reggel az érkező gyerekeket színes lufikkal feldíszített ovi fogadta. A tízórait zenés reggeli torna követte, melyben a kiscsoportosok is lelkesen vettek részt. A torna után az óvoda udvarán folytatódott a mulatság. A kézműves tevékenység során papírszatyrokat díszíthettek, szalvétatechnikával és termések felhasználásával képeket készíthettek. A kisebbek rajzol-

tak, festettek, homokoztak, horgásztak. A délelőtti folyamán különböző játékos feladatokat oldhattak meg a gyerekek. Az ünnepet lezáró másik nagy meglepetés a nefelejcsokkal díszített csokitorta volt, amit ebéd után minden ovis elfogyaszthatott a házi készítésű bodzaszörppel (a fotókat a május 26-i eseményekről az óvoda dolgozói készítették).

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a névtábla elkészítésében nyújtott segítségért Osztroluczky Editnek és Magyar Mihálynak. Valamint köszönetünket fejezzük ki Kanyó Ilona és Maczákné Ispán Nikolett szülőknek a gyermekek programjának lebonyolításában nyújtott segítségükért.

Csoór Beáta – óvodavezető

Lutheránus Világszövetség nagygyűlése Namíbiában

A Hittudományi Egyetemre való felvételimel egy leendő professzorom megkérdezte, hogyan lettem egyházunk küldöttje egy nemzetközi konferencián. Azt hiszem, kicsit meglepődött, hogy egy kicsi falu kicsi gyülekezetéből jöttem. Ilyenfajta küldetésekre leginkább teológust kérnek fel, vagy olyan fiatalot, akit jól ismer valamilyen egyházvezetőnk. Én viszont akkor még egyik kategóriába sem tartoztam bele, szóval valóban nem egy „tipikus” út volt az enyém. Nem emlékszem, mit válaszoltam, de abban akkor is biztos voltam, és most is az vagyok, hogy nem tőlem van ez az egész: Isten akarta, hogy így legyen, és Ő vezetett ezen az úton, ahogy vezet azóta is. Ezért kaphattam meg azt a lehetőséget, hogy idén májusban egyházunk ifjúsági küldöttségként vehettem részt a Lutheránus Világszövetség 12. nagygyűlésén a délkelet-afrikai Namíbiában.

Odafelé egyedül utaztam, mert a nagygyűlés előtt egy hetet együtt töltöttünk Észak-Namíbiában a világ minden tájáról érkező ifjúsági delegáltakkal és a konferencia munkáját segítő önkéntesekkel. Ilyen ifjúsági előtalálkozó először a budapesti nagygyűlés előtt volt, '84-ben, és azóta is azt a célt szolgálja, hogy az ifjúsági delegáltak megismerkedjenek egymással, tanuljanak egymástól, és megtanulják, hogyan vehetnek részt aktívan a folyamatokban. Legfontosabb feladatunk volt dönteni arról, hogy a következő hat évben mik legyenek az LVSZ ifjúsági munkájának középpontjában. A 3 legtöbb szavazatot kapott téma: az egyházak megújulása, esélyegyenlőség, oktatás. Nagyon örülök a végeredménynek, különösen is az első helyezettnek, mert meg vagyok győződve, hogy ez alapoz meg minden mást. Ha lelkileg nem újulunk meg újra és újra, félek, előbb-utóbb szem elől tévesztjük az Úr JÉZUSTÓL kapott küldetésünket, hogy az Ő evangéliumáról tanúskodjunk – és megvan a veszélye, hogy végül pusztán humanitárius szervezetté váljunk.

A sok tanulás és készülés mellett azért szórakozásra is volt lehetőségünk: az egyik este például nemzetközi estet tartottunk, ahol régióként mutattuk be kultúránk egy kis szeletét. Még az indulás előtt kérték, hogy ha van a népünkre jellemző viselet, vigyük magunkkal. A bőröndömben nem volt ugyan sok hely, de elhatároztam, hogy elviszem magammal a kürti népviseletet is. Igaz, a helyhiány miatt az alsószoknyák itthon maradtak, azért így is nagy sikert aratott a jelenlévők körében.

Reggeli áhítat az Iлека családdal
(saját felvétel)

Az ott töltött idő fénypontja számomra kétségtelenül az első hétvége volt. Ekkor látogattunk el helyi családokhoz. Bár a kulturális különbségek miatt sok minden furcsának tűnt, hatalmas élmény volt megtapasztalni a vendégszeretetüket, és ha rövid időre is, de részei lenni az életüknek.

A második hetet már Namíbia fővárosában töltöttük, ahová a Világszövetség körülbelül 140 taggyülekezetéből érkeztek a küldöttek (több mint 300-an!). Magyarországot összesen 5-en képviseltük. „Isten kegyelme által szabadon” – szölte a nagygyűlés mottója. Ezt a témát körüljárva az itt töltött idő alatt előadásokat hallgattunk, áhítatokon, kiscsoportos beszélgetéseken, műhelymunkákon vettünk részt, megszavaztuk az új elnököt és a Tanács tagjait. Sokat tanultunk egymástól és egymásról.

Hálás vagyok Istennek ezért a kalandért, és hogy Ő őrzött végig az úton. De a lényeg ezután kezdődik: mert fontos az, amit egy gyűlésen tanulunk, megtapasztalunk...de még fontosabb az, hogy mit viszünk tovább belőle? Isten kegyelme által szabad vagyok. Azért imádkozom, hogy hadd legyek az Ő eszköze abban, hogy minél többen megtapasztalhassák ezt a JÉZUSBAN való szabadságot.

Garai Szilvia

Újdiplomás büszkeségeink – VI.

Mi fán terem a sokoldalú óvodapedagógus?

Számomra már 8. osztályos diákként nehéz volt a döntés, hogy hova menjek továbbtanulni, ugyanis minden érdekelt. Éppen ezért, szüleim segítségével az Aszódi Evangélikus Gimnáziumot választottuk. Tanulmányaim mellett számtalan délutáni programon részt vettem, tudniillik továbbra is sakkoztam (és országos versenyekre is eljutottam), tagja lettem az iskola énekkarának, illetve folytattam az aszódi zeneiskolában a fuvolázást, s beléptem a PAMI (Podmaniczky Alapfokú Művészeti Iskola) szimfonikus és fúvós zenekarába is. Nem volt könnyű a számtalan programot összeegyeztetni az iskolai feladataimmal, ugyanis minden nap későn értem haza, s nem egyszer kellett hajnalba nyúlóan tanulnom, s mindössze 2-4 óra alvással iskolába mennem. Gimnáziumi éveim során fejlődő tendenciát mutatnak a jegyeim, aminek következtében 12.-re jeles tanulmányi eredményt értem el, s az osztály egyik legjobb tanulója lehettem. Sosem éreztem hátrányát annak, hogy egy kis faluban jártam iskolába, hiszen megkaptam azokat az alapokat, amelyeknek köszönhetően helyt tudtam állni egy igen nívós iskolában.

Kilencedikes koromban felkeltette az érdeklődésemet a rendőrtisztai főiskola, s azon belül is a nyomozói szak. Éveken keresztül tartottam magam ahhoz az álláshoz, hogy ott folytatom tanulmányaimat. Ám 12.-ben, a pályaválasztás, a jelentkezési lapok leadási határideje előtt nem sokkal derült égből villámcsapásként ért, hogy rájöttem: én gyermekekkel szeretnék foglalkozni. Így határoztam el, hogy óvónő leszek. Mivel úgy gondoltam és gondolom, hogy a nyelvet már kicsi korban el kell kezdeni, olyan iskolákat kerestem, ahol lehetőség van arra, hogy nemzetiségi óvodapedagógussá váljak. Sosem voltam egy nagyvárosi lány, így a választásom Vácra esett, az Apor Vilmos Katolikus Főiskolára, ahol német nemzetiségi óvodapedagógia szakra jártam. A rossz közlekedés miatt kollégistának kellett lennem. Bátran merem mondani, hogy életem legjobb 3 évét tudhatom magam mögött. A főiskolás éveim alatt végig tanulmányi ösztöndíjban részesültem, folytattam a továbbiakban is Aszódon a zeneiskolát, zenekarokat. Boda tanító bácsi felkérésére minden évben jártam és járok is a Vanyarcon megrendezett csapatos sakkversenyre. Mindemellett igyekeztem a különböző iskolai programokon is részt venni, s a szervezésben segíteni.

Elérkezett a várva várt 3. évem, s el kellett kezdenem a szakdolgozat megírását. Diplomamunkám fő célja, hogy a *Három különböző típusú óvoda vizuális fejlesztésének összehasonlítása* - laikus emberek számára is érthetővé váljon. Tanulmányoztam egy evangélikus, egy magán- és egy kisebbségi óvoda vizuális tevékenységének a menetét, a gyermekek lélektani fejlődését, illetve elemeztem a nagycsoportos gyermekek rajzait. Törekedtem arra, hogy az olvasó belelásson a különböző generációk viselkedési formáiba, éppen ezért bemutattam az összes generációs nemzedéket, s külön kiemeltem az alphát, ők azok, akik 2010 után születtek. Hasznos információkat sajátíthattam el a rengeteg kutatás folytán, s ezeket munkám során kamatoztatni fogom tudni.

Júniusban lezárult egy szakasz az életemben, s német nemzetiségi óvodapedagógussá váltam. Szándékomban áll tovább képezni magam, s elvégezni a fejlesztőpedagógiát, valamint a néptáncpedagógusi iskolát is, ám ezek szakmai tapasztalatot követelnek. Szeptemberben elkezdtem a gyermekekkel foglalkozni, ám emellett a hétvégéimet „iskolapadban” töltöm, ugyanis jelentkeztem gyógymasszörőtanfolyamra.

Azt még nem tudom, hogy a tanulmányaim után hol fogok letelepedni, s családot alapítani, de tudom, hogy bármerre is sodor az élet, a mi gyönyörű kis falunk és a családom mindig tárt karokkal fog hazavárni.

Kondella Mirtill (fotó: saját felvétel)

A klarinét és Én

Tízéves voltam, mikor először találkoztam a klarinéttal. Az Etyeki Nemzetiségi Művészeti Iskola diákja voltam, és főhangszert kellett választanom a furulya után. Lehettem volna fuvolista, trombitás, zongorista, esetleg gitáros, de nekem teljesen egyértelmű volt, hogy a klarinétot választom. Elbűvölt a gyönyörű hangjával, dinamikájával.

A klarinétot 1690 körül egy Johann Christoph Denner nevű német mester fejlesztette a mai formájára. Közel négy oktávós hangterjedelmével a fúvós hangszerek között az élen jár. Szimfonikus és fúvószenekarok, a dzsessz, klezmer és cigányzenei együttesek fontos fafúvós hangszere. A klarinét hangja egy nádból készült vékony lemezke rezgéséből ered. Testének anyaga hagyományosan grenadilfa, de manapság egyre elterjedtebbek a műanyag hangszerek is.

Klarinét tanárom Hassler János bácsi volt. Ő hihetetlen lendülettel, szeretettel foglalkozott velünk, tanítványokkal. Sokan mentünk zenei pályára is, de mégis a legnagyobb dolog, amit át tudott adni nekünk: a zene szeretete volt. Ez egy olyan kincs, melyet élete végéig magával hordoz az ember, és megszépíti a hétköznapiakat, az ünnepeket, barátságokat hoz létre, és még sorolhatnám a pozitív hatásait az élet minden területén. Akik ott voltak a tavalyi adventi koncerten, láthatták mellettem a két klarinétos lányt. Velük, Zimány Ágival és Petrával már kicsi korunktól együtt zenéltünk, és tesszük ezt a mai napig is nagy örömmel, ha időnk és lehetőségünk engedi. Középiskolai tanulmányaimat a pesti Kodály Zoltán Zenei Gimnáziumban végeztem, ahol emelt óraszám-ban tanultam éneket, és kórusban énekeltem. Lázadó kamaszként nem fogadtam el más klarinéttanárt, így továbbra is visszajártam János bácsihoz az etyeki zeneiskolába, és játszottam mellette az iskolai zenekarban is. Itt szerettem meg a zenekari játékot. Sok ünnepen, falusi eseményen, fúvószenekari koncerteken játszottunk. Többször volt alkalmam szólistaként zenekari kísérettel szerepelni, ami fiatal lányként nagy büszkeséggel, jó érzéssel töltött el.

Érettségi után felvételt nyertem a Budapest Helyőrségi Katonazenekar klarinétos posztjára. Profi zenészek között játszani hatalmas megtiszteltetés és nagy kihívás volt. Párhuzamosan felvételiztem az Egressy Béni Konzervatórium klarinét szakára is (Kraszna László tanár úrhoz), melyet munka mellett végeztem el. Nagyon sokat fejlődtem a tanár úr kezei alatt, neki köszönhetően három év után elértem az olyannyira áhított első klarinétos helyet a zenekarban. A konzervatórium befejeztével a Szent István Egyetem Mezőgazdasági Mérnöki szakára jelentkeztem, melyet 2009-ben fejeztem be. Sajnos, idővel a zenekar életében változások álltak be, és a koncertek, ünnepségek helyett a katonai temetések váltak fő feladatunkká. Ezért 5 év után úgy döntöttem, hogy elbúcsúzom a zenekartól, és friss diplomásként kipróbálom magam az élet más területén. Így a klarinét mára hobbi maradt, de mégis fontos része az életemnek. És ahogy elnézem a boldogan éneklő, táncoló kislányomat, úgy érzem, hogy nekem is sikerült valamit továbbadni abból a zenészeretetből, amit annak idején János bácsitól kaptam. Köszönöm!

Tolner Kata (Turan Marika néni házából)

Gyakorlás János bácsival
(saját fotó)

„Legyen a zene mindenkié!” (Kodály Zoltán)

A **zene világnapja** alkalmából közös zenélésre, éneklésre várunk minden kedves érdeklődőt
2017. **szeptember 30-án** (szombaton) **18 órától** az iskolába.

A belépés díjtan.

A műsort követően kötetlen beszélgetésre lesz lehetőség tea és sütemény mellett, ehhez köszönettel elfogadunk egy-egy tányér süteményt. További fellépők jelentkezését is várjuk.

Kenyeres Anikó

Miénk itt a tér!

Talán sehol nem örültek még ennyire közösségi háznak, mint Erdőkürtön, ahol a hittanosok nyári táboruk kezdetekor vehették birtokba az épületet és udvarát. De ne szaladjunk ennyire előre!

A katolikus egyházközség 2015 őszén pályázott a volt kántortanítói lakás felújítására. Noha a pályázat sikeres volt, a renoválás költségeinek csupán töredékét fedezte. Éppen ezért hálásan fogadtuk az egyházmegyei támogatást – Dr. Beer Miklós megyéspüspökünk jóvoltából, a Vác-Alsóvárosi Plébánia (melynek filiája vagyunk) felajánlását, valamint plébánosunk, Dr. Varga Lajos segédpüspök személyes adományát, mely Isten túlcserélhető szeretetére emlékeztet minket. Természetesen a helyi közösség is hozzájárult a munkálatokhoz erejéhez mérten – munkában és anyagiakban egyaránt.

Am hiába álltak rendelkezésre az anyagiak, a munka igen lassan indult, és gyakran megtorpant. A kívülállók érdeklődését is felkeltette, vajon mi tarthat ilyen sokáig... Az okokat keresve az emberi hanyagságtól kezdve az infarktuson át a vállalkozói csődig rendkívül színes listát állíthatnánk össze. Éppen ezért szinte váratlanul érte a közösséget, amikor július végén kiderült, hogy indulhat a takarítás.

Fiatalkok és idősebbek egyaránt részt vettek a takarításban, rendezkedésben, fahordásban. A társadalmi munka oroszlánrészét (beleértve a gáztűzhely, a bútorok és kiegészítők beszerzését is) azonban Budai Józsi és Budai Misi bácsi végezte (családjuk támogatásával). Alig telt el két hét, és a ház alkalmassá vált a 15 táborozó és a segítők befogadására, sőt a családi nap megrendezésére is.

A közösségi ház nemcsak a katolikus közösség kincse. Már szeptember végén indul két korcsoportban a gyerekek számára a közösségi élet – felekezettől függetlenül (már eddig is volt evangélikus jelentkező). A vizesblokk átalakítása alkalmassá tette az épületet zárandokok vagy kirándulók, táborozók elszállásolására, két helyiség egybenyitásával pedig közösségi vagy családi összejövetelek megrendezése is lehetővé vált.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt a közösségi ház megáldására és ünnepélyes átadására 2017. október 13-án (pénteken) 18 órától.

Kenyeres Anikó

Isten országában jártunk

Isten országa köztünk van – ez volt a mottója és témája az idei hittantábornak, ahonnan rengeteg szép élménnyel és emlékekkel tértünk haza.

Minden nap közös imával és énekléssel kezdődött és ugyanígy fejeződött be. Reggelenként mindenki „örangyallá” változott úgy, hogy titkos névhúzással választott magának aznapra egy pártfogót, akire egész nap vigyázott, és igyekezett segítségére lenni. Így az első pillanattól kezdve egy nagyon jó kis csapat kovácsolódott össze.

Az egyik legkedvesebb emlékünknél a „boldogságkereső” játék volt, ami egy óriási kirándulás keretében valósult meg. A gyerekek ellátását szülői összefogással oldottuk meg. A tábor egy közös bográcsozós családi nappal zárult, ahol a szülők és a kívülállók is belepillanthattak a boldogság országába a humoros, kis előadásokon keresztül. Biztosak vagyunk abban, hogy mindenki sajnálta, hogy ilyen gyorsan véget ért.

Köszönjük Kenyeres Anikónak, a tábor megálmodójának, Györgyi tanító néninek, aki szintén egész nap vigyázott a gyerekekre; Eszter néninek is köszönet a finom kenyérlángosért! Szeretnénk, ha jövőre is lenne ilyen nagyszerű lehetőség!

Tiboldi család (fotó: családi nap – saját felvétel)

Uborkaszezon a Nyugdíjas Klubban

A címet viccnek szántam, mert éppen arról számolok be, hogy nálunk bizony nem volt az! Köztudott, hogy mikor beáll tavasszal a veteményezési időszak, nem járunk össze kéthetente a téli menetrend szerint. Egyszer azért nyáron is szoktunk találkozni, de az idén ez háromszor sikerült.

Először még a nyár elején, csakhogy átismételjük az együttléteket. Budai Józsi és barátja, Egri Attila felfűtötték a kemencét, és mire összegyűltünk, várt minket a finom süttekkel és zöldségekkel megrakott asztal. Nem ez volt a lényeg, hanem az, hogy egyesével elmondtuk, hogy kivel mi történt, amióta nem találkoztunk. Budai Józsi bácsi választékos stílusában meg is köszönte klubvezetőnknek, Erzsi óvó néninek, hogy ilyen lelkesen összetart bennünket. Kevés ilyen jól működő közösség van a faluban, sajnos.

Másodszor illusztris vendégünk volt, Budai Ildikó személyében (Számpor Teréz és Budai Mihály lánya). Őt az teszi különösen érdekessé, hogy egy 13 emeletes hajón járja a világot Dubaitól New Yorkig, és a több száz alkalmazottnak viseli a gondját. Hónapokig vízen van, aztán hosszabb időre hazatér, így fértünk be mi is a programjába. Rengeteg képet hozott az útjairól, és persze sok érdekeset mesélt. Nagyon jómódú turisták veszik igénybe a hajót; mikor kiderült, mibe kerülne nekünk egy hét, úgy döntöttünk, inkább itthon maradunk. Ildikó volt ugyan a vendégünk, mégis Ő látott minket vendégül, nem csak az élményeivel, de finom szendvicssel, sütivel, illatos gyógynövényes itallal is. Hálsán köszöntük meg a látogatását.

Augusztus 25-én pedig Budapestre látogattunk, a városligeti Nagycirkuszba. Szerencsére nem holmi állatkínzó előadás volt, hanem egy nagyon látványos jégrevü. Volt légtornász, zsonglőr, akrobata és persze bohóc, mindez jégen, fantasztikus jelmezekkel, és nem utolsó sorban jó hűvös levegőben. Sokat fejlődött a cirkuszművészet azóta, mióta mi a gyermekeinkkel jártunk ott. Busszal mentünk-jöttünk, így az utazási idő is hamar eltelt a kimeríthetetlen csevegéssel.

Jó nekünk így együtt, remélem, még jó sokáig!

Külkey Eszter

Gondolatok a falunap kapcsán

A falunapi összejövétel először 2005-ben lett meghirdetve mint a Palóc ízek fesztiválja. Már az indításkor sem az volt a cél, hogy csak jellegzetes palóc ételek készüljenek, hanem az együtt főzésen, az együvé tartozáson, az együttléten volt a hangsúly. A kezdeti években még 15-20 csapat versengett az összesereglett vendégek, a „hazatértek” kegyeiért. Ez a lelkesedés mára alábbhagyott.

Hiába volt ideális az időjárás, az idei falunapon alig hat csapat vette kezébe a főzőkanalat, és ezek közül is mindössze két csapat volt erdőkürti, a többiek vendégek. Sovány vigasz, hogy ezáltal vált valóra a palóc íz dominanciája, hiszen minden második vendég a központi konyha sztrapacskáját fogyasztotta. A konyha dolgozóinak köszönhetően íz tehát volt, de ha valaki meg szeretne volna kérdezni rég nem látott ismerősétől, hogy van, a színpadi hangerő úgy mellbe vágta, hogy elakadt a lélegzete, és meg sem tudott szólalni. De minek egy falunapon beszélgetni?!

STY

(fotók: Héhalmi Boszik most fakanállal, a „helyszínelők” – vagyis a zsűri, és vándorfakanál elvitelre)

ZÖLDOLDAL

Az eredmény

A konyhakertről szóló cikksorozat utolsó része mi másról is szólhatna, mint a betakarításról, az eddigi munkánk gyümölcseről, a sok verejtékkel járó guggolás, gyomlálás, kapálás eredményéről. Tény, hogy nem gyerekjáték a sok zöldséget leszedni, feldolgozni, palackozni, dobozolni, zacskózni, savanyítani, de mindenképpen megéri a fáradságot, ha már ennyit dolgoztunk érte tavasszal és nyáron.

Számtalan módja van a tartósításnak, én most csak párat emelnék ki, melyek talán a leggyakoribbak és leggyorsabbak. Kezdjük a fűszernövényekkel!

Az én kertemben direkt a zöldje miatt nő zeller és petrezselyem. Emellett van bazsalikom, kapor, oregánó, tárkony, majoránna. Ezek mind alkalmasak arra, hogy megmosva szimplán beküldjem őket a fagyasztóba. Beletömök annyi zöldet a zacskókba, amennyi belefér, vagy ha kevesebb van, jól összezaprólem, hogy amikor szükségem lesz rá, még fagyott állapotban elkezdhessem felválni a kívánt méretre, és mehet is az ételbe. A maradék pedig vissza a fagyba. De fagyasztok még nyersen fehér tököt és cukkinit gyalult állapotban, zöldbabot darabolva, tarka babot és zöldborsót kifejtve, cseresznyét, szilvát megmosva, és még sorolhatnám, mert nagyon sok mindent lehet így eltenni. Nálunk ezek fogynak leginkább, na és persze ezek biztosan bírják a fagyot, évek óta így csinálom.

A másik, általam kedvelt módszer a dunsztolás. Ez sem egy bonyolult technika, csak a tisztaságra kell odafigyelni. A paradicsomot többféle változatban, de mindig dunsztolva rakom el. Készítek paradicsomsűrítményt, ami a lé és paszta állag között van valahol, csinállok lecsót, és olaszos szószt is. A lecsót elkészítem, mint általában, hagymás-paprikás alappal, és félkészre főzöm. A szósz pedig a mi szájízünk szerint fűszerezett paradicsomszósz, amit üvegekbe töltök. Az üvegeket a következőképpen szoktam fertőtleníteni. Ha nagyon koszos, poros, akkor először elmosom mosogatószerrel, aztán berakom egy nagy tepsibe őket, amibe vizet rakok, kb. 3 centiméternyit. Ezt betolom a sütőbe 200°C-ra 30 percre. A kupakokat bedugdosom az üvegek közé. Ezt próbálom úgy időzíteni, hogy a tartósítandó készítménnyel egyszerre legyen kész, így a forró üvegekbe forrón töltöm a belevalót. Ezután fejre állítom az üvegeket pár percre, és mehet is a vastag takarókkal kibélelt dobozba, amit alaposan betakarítok. Dunsztolnak kiváló lehet még hűtőtáska is vagy hungarocell doboz. Másnap rakható is a polcokra. A legrégebbi dunsztolásom idén eléri lassan a 6 éves kort. Ez egy kökénylekvár, amit féltve őrzök, eddig semmi jelét nem mutatja a romlásnak.

A savanyításról most azért nem írok, mert abban, sajnos, még nincs gyakorlatom, de talán jövőre már sikerül az is, ellenben leírok egy „vegeta”, vagy ételízesítő tartósítására alkalmas módszert. Két variációt ismerek: az egyikben egyszerűen feldarabolom a zöldségeket robotgéppel, a másikkal meg is szárítom. Ez utóbbi számomra túl macerás lett volna, így én csak daraboltam. Az így elkészült darálékot bekevertem sóval, és üvegekbe töltöttem. Minden kilogramm után 20 dkg sót keverek a masszába. Három éves a legöregebb, és hibátlan. Sokkal egészségesebb, nincs benne se ízfokozó, sem mesterséges tartósítószer.

Ezekkel a módszerekkel télen is biztonsággal ehetjük a saját kertünk termését, tudván, hogy IGA-ZI zöldséget fogyasztunk.

Bányainé Dóri (fotó: az eredmény – saját felvétel)

SPORT

A Becske ellen kiálló csapat (fotó: Hegedűs Dávid)

Hely.	Csapat	M	Gy	D	V	Lg	Kg	Gk	P
1	KSE BECSKE	5	4	1	0	25	4	21	13
2	Kálló SE	5	4	1	0	13	2	11	13
3	ŐSAGÁRD LK	4	2	2	0	12	4	8	8
4	TERESKE KSE	5	2	1	2	10	15	-5	7
5	FELSŐPETÉNY SE.	5	2	0	3	11	11	0	6
6	BERNECEBARÁTI-KEMENCE	5	2	0	3	15	16	-1	6
7	ERDŐKÜRT SK	4	2	0	2	4	9	-5	6
8	TOLMÁCS SE	5	2	0	3	11	21	-10	6
9	LEGÉNDI SE	4	1	1	2	5	11	-6	4
10	NÉZSA SE	4	1	0	3	8	12	-4	3
11	KESZEGI SE	4	0	0	4	4	13	-9	0
12	SZABADNAP (Kizárva)	0	0	0	0	0	0	0	0

A tabella aktuális állása

Az őszi szezon még hátra lévő mérkőzései:

2017.10.01. 16:00 - ERDŐKÜRT SK - TERESKE KSE
 2017.10.08. 15:00 - BERNECEBARÁTI-KEMENCE - ERDŐKÜRT SK
 2017.10.15. 15:00 - ERDŐKÜRT SK - TOLMÁCS SE
 2017.10.22. 15:00 - ŐSAGÁRD LK - ERDŐKÜRT SK
 2017.10.29. 13:30 - ERDŐKÜRT SK - LEGÉNDI SE
 2017.11.05. 13:30 - ERDŐKÜRT SK - FELSŐPETÉNY SE

A nagy víz (Sinkár-tó) - fotó: STY

ANYAKÖNYVI HÍREK

Házasságot kötött:

Radics Boglárka Mónika és Szentirmai Zoltán Géza – 2017.07.29.

Gyermekek született:

Záma Gréta Erika (Teréki Bianka és Záma Miklós lánya) – 2017.09.02.

Juhász Blanka (Szebenszki Orsolya és Juhász Péter lánya) – 2017.09.18.

Elhalálozott:

Antalics Károly 1958.07.05. – 2017.08.27.

Nedeliczki Jánosné (Szvetlik Mária) 1930.09.20. – 2017.09.05.

KÜRTÖLŐ

Erdőkürt község Önkormányzatának időszaki tájékoztató kiadványa

Alapította: Vadovics János 1992. január

Szerkesztő: STY

Felelős kiadó: Szebenszkiné Palik Katalin, polgármester

Megjelenik 225 példányban

Kürtölő az Interneten: www.erdokurttaluedo.hu